

Sygnatura akt VI GC 545/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Jarosław Iwanek

Protokolant Barbara Kania

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2016 r. w Wałbrzychu

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. K.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda R. K. kwotę 11.111,72 zł (jedenaście tysięcy sto jedenaście złotych 72/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 16.02.2016 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.958 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód R. K. wniósł o zasądzenie kwoty 10 889,35 zł tytułem różnicy kwot między faktycznie wypłaconym odszkodowaniem za uszkodzenie pojazdu należącego do P. M. a poniesionymi rzeczywiście kosztami naprawy restytucyjnej. Ostatecznie po zapoznaniu się z opinią biegłego powód rozszerzył powództwo do kwoty 12 456,02 zł.

Strona pozwana (...) SA w W. wniosła o oddalenie powództwa kwestionując wysokość zadośćuczynienia jakiego domagała się powódka, podnosząc jednocześnie, iż zaspokoila roszczenia pokrzywdzonej w tym zakresie wypłacając jej odszkodowanie przed wytoczeniem przedmiotowego powództwa.

Okolicznością bezsporną jest, iż w dniu 14 stycznia 2016 r. doszło do uszkodzenia pojazdu należącego do P. M.. Sprawcą zdarzenia był inny kierowca będący ubezpieczonym z polisy OC u strony pozwanej.

P. M. zgłosił zaistnienie szkody stronie pozwanej jako ubezpieczycielowi sprawcy szkody .

(okoliczności bezsporne)

Strona pozwana wypłaciła poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 16 613,23 zł. Strona pozwana odmówiła wypłaty dalszego odszkodowania mimo wielokrotnych wezwań.

(okoliczność bezsporna)

Przed wdaniem się w spór sądowy powód dokonał między innymi analizy koniecznych do wykonania prac restytucyjnych w zakresie kwalifikacji uszkodzeń powypadkowych pojazdu. Określił także łączny koszt restytucji pojazdu na kwotę 27 502,58 zł z VAT.

(d-d: kalkulacja naprawy)

W toku postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego specjalisty z zakresu techniki samochodowej oraz wycen pojazdów i kosztów napraw powypadkowych, T. G., na okoliczności wyceny kosztów naprawy powypadkowej samochodu należącego do powódki. W wydanej opinii biegły dokonał analizy przedstawionych mu dowodów znajdujących się w aktach przedmiotowego postępowania i aktach szkodowych ubezpieczyciela, ze szczególnym uwzględnieniem kosztów naprawy pojazdu pod kątem użytych materiałów, czasu pracy i zgodności prac z obowiązującymi przepisami i normami, w tym systemem Audatex. W efekcie biegły wskazał, iż uzasadniony koszt naprawy przedmiotowego pojazdu zamyka się w kwocie 27 724,95 zł z VAT przy zastosowaniu części o indeksie Q.

(d-d: opinia biegłego T. G.)

Sąd zważył

W świetle zebranego materiału dowodowego stwierdzić należy jednoznacznie, iż roszczenia powódki zasługują na uwzględnienie w znacznej części.

Powyższy wniosek nasuwa się po analizie przedstawionych przez strony dowodów w tym kalkulacji prywatnej powoda, jak również opinii biegłego powołanego w toku postępowania, T. G..

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, iż w dniu 14 stycznia 2016 roku doszło do uszkodzenia samochodu należącego do P. M. oraz że do zaspokojenia wynikających z tego zdarzenia roszczeń odszkodowawczych obowiązana była strona pozwana, która swej odpowiedzialności co do zasady nie kwestionowała. Bezspornym było pomiędzy stronami również i to, że pozwana przelała na konto bankowe pokrzywdzonej kwotę przyznanego odszkodowania w łącznej kwocie 16 613,23 zł brutto.

Sporny pomiędzy stronami był natomiast sposób rozliczenia szkody, a przez to i jej ostateczna wysokość.

Odnosnie ustalenia wysokości szkody powstałej w samochodzie należącym do P. M. bezpośrednio na skutek zdarzenia z dnia 14 stycznia 2016 r. Sąd oparł się przede wszystkim na dowodach przedłożonych przez stronę powodową, a w szczególności na opinii prywatnej powoda. Na taką właśnie kwotę powód określił wysokość rzeczywiście poniesionej szkody z tytułu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego (sprzed wypadku). Ostatecznie powód wskazał, iż do pełnego zaspokojenia roszczenia odszkodowawczego po uwzględnieniu kwot już przez pozwaną wypłaconych należą mu jest dodatkowo kwota wskazana w pozwie.

Sąd częściowo podzielił pogląd powoda, iż w świetle okoliczności sprawy należąca jest mu kwota 12 456,02 zł. Stanowisko sądu w tym zakresie znalazło potwierdzenie w wydanej na potrzeby przedmiotowego postępowania opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki pojazdów samochodowych. Biegły ten uznał, iż naprawa w ramach OC uszkodzonego samochodu z uwzględnieniem technologii i zastosowaniem części zamiennych zalecanych przez producenta o indeksie Q wynosi 27 724,95 zł. brutto. Powyższe spostrzeżenia biegłego Sąd uznał za w pełni wiarygodne, gdyż przeprowadził on obszerną i fachową analizę przedmiotu sprawy. Opinia ta jest spójna, rzetelna i logiczna, w sposób kompleksowy odnosi się do postawionego przed biegłym problemu. Wobec tego, że wartość merytoryczna i formalna opinii nie budzi żadnych zastrzeżeń, Sąd całkowicie podzielił i przyjął za własne jej wnioski albowiem zasługują one na pełną akceptację. Opinia ta nie tylko potwierdza przedstawione w sprawie stanowisko powódki, dodatkowo udowadniając zasadność po części jej roszczenia w powyższym zakresie, ale także wykazuje niezasadność rozliczenia przez stronę pozwaną powstałej szkody, co prowadzi do wniosku, iż strona pozwana nie pokryła szkody w pełnym zakresie. Podkreślenia wymaga nadto fakt, iż strona pozwana w żaden sposób nie kwestionowała powyższej opinii. Reasumując, orzekając w przedmiocie należnego powodowi odszkodowania

opartego na umowie ubezpieczenia OC sąd przyjął kwotę 11 11,72 zł, w której zawarto koszty restytucji pojazdu ponad wypłacone.

Zgodnie z art. 363 § 1 kc naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Podkreślić należy, że na kanwie wielu spraw dotyczących naprawienia szkód powstałych w wyniku wypadków komunikacyjnych, zarówno doktryna, jak i orzecznictwo stoi na jednolitym, utrwalonym już, stanowisku, iż koszt naprawy uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym pojazdu, nieprzewyższający jego wartości sprzed wypadku, nie jest nadmierny w rozumieniu art. 363 § 1 kc. W obowiązkowym ubezpieczeniu OC ma bowiem zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej posiadacza lub kierowcy pojazdu mechanicznego – tu właściciela pojazdu - (art. 822 § 1 kc). Suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń nie może być jednak wyższa od poniesionej szkody (art. 824⁽¹⁾ § 1 kc) i przede wszystkim na tym tle zachodzi potrzeba oceny, czy koszt restytucji jest dla zobowiązanego nadmierny (art. 363 § 1 zdanie drugie kc). Wynika to także z bogatego orzecznictwa, a między innymi z: Uchwały Siedmiu Sędziów SN z dnia 17.11.2011 (IIICZP5/11), Wyroku SN z dnia 5.11.2005 r. (IICK494/03), Wyroku SN z dnia 26.11.2002 r. (VCKN 1397/00), Wyroku SN z dnia 8.09.2004 r. (IV CK 672/03) czy Wyroku SN 2.07.2004 r. (II CK 412/03). Zwiększenie kwoty odszkodowania może zaistnieć z udokumentowanych przyczyn leżących po stronie ubezpieczyciela. Odnośnie roszczeń odsetkowych przyjęto za powodem zasadność zastosowania przepisu art. 817 kc.

W świetle rozważań powyższych stwierdzić należy jednoznacznie, iż roszczenia strony powodowej w zakresie uznania kosztów restytucji pojazdu przy zastosowaniu części oryginalnych nie może się ostać. Wskazane w opinii biegłego części z indeksem Q niczym pod względem jakości nie ustępują częściom oryginalnym, poza tym, iż nie posiadają logo producenta pojazdu, czego konsekwencją jest ich niższa cena. Nie bez znaczenia w tym wypadku jest też fakt wyprodukowania pojazdu należącego do P. M., który powstał w 2007 r. Zastosowanie części oryginalnych ma uzasadnienie gdy pojazd jest chroniony gwarancją producenta, a więc nowego. Zastosowanie takich części przy naprawie przedmiotowego samochodu stanowiłoby niczym nie uzasadnione wzbogacenie się uprawnionego do odszkodowania, a to stałoby w sprzeczności z powołanym przepisem art. 363 kc

Mając powyższe okoliczności na względzie orzeczono jak w wyroku. Wobec częściowego uwzględnienia roszczeń powódki w pozostałym zakresie powództwo należało oddalić.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto na przepisie art. 98 kpc w związku z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie stawek za czynności adwokackie.